

[Arbejdsministeren]

sestillbud fra AMU i form af indtægtsdækket virksomhed.

2. De faglige kvalifikationer skal være mere fleksible

Den teknologiske udvikling vil gå så hurtigt, at selv de, der har en god grunduddannelse, vil have behov for en hyppig ajourføring af deres kvalifikationer. De, der har en ringe eller ingen grunduddannelse, har behov for kvalifikationer, der er så brede, at de rustes til at klare nye omstillinger.

De eksisterende uddannelsesmønstre imødekommer ikke altid kravet om omstillingsegnede kvalifikationer og passer ikke altid til den nye teknik og de ændrede produktionsformer.

For AMU-området kan dette betyde, at opdelingen i specialarbejderkurser, kurser for faglærte og kurser for andre, efterhånden som ny teknik og nye produktionsformer vinder indpas, bliver uhensigtsmæssig. Som eksempel på et område, hvor man allerede har taget konsekvensen heraf, kan nævnes den fælles svejsestruktur for specialarbejdere og faglærte.

III. Øgede krav til virksomhedernes medansvar

1. Virksomhederne bør investere i personaleplanlægning

Den teknologiske udvikling kræver ikke blot, at arbejdskraften skal tilpasse sig, men giver også større mulighed for, at virksomheden kan tilpasse sig den givne arbejdskraft. Et eksempel er akademikere, der utraditionelt er ansat i private virksomheder. De er overvejende faldet godt til inden for jobfunktioner, der hænger sammen med voksende informationsbehov, internationale handelsforbindelser og uddannelses- og personalefunktioner.

Sammenlignet med investerings- og produktionsplanlægning m.m. sættes der i mange virksomheder relativt få ressourcer på planlægning af personaleuddannelse og rekruttering. Spørgsmålet om den nødvendige arbejdskraft opstår ofte først, når investeringen er foretaget eller ordren er i hus. En stor del af ansvaret for, at virksomhederne har den

rette arbejdskraft på rette tid og sted, overlades dermed til det offentlige.

Hvis AF** og AMU skal kunne hjælpe, må de oplysninger, som virksomhederne fremlægger om arbejdskraft- og uddannelsesbehov både på kort og på lidt længere sigt, være mere præcise og komme i god tid. De større virksomheder skal informere AF om deres personalebehov. Det kan små og mindre virksomheder uden egentlige personaleafdelinger have svært ved. AF må derfor prøve at opfange udviklingstendenserne og støtte virksomhederne i denne og lignende personalemæssige funktioner. Det kan ske gennem AF-konsulenternes kontakter med disse virksomheder, med lokale erhvervs- og initiativråd og med de teknologiske informationscentre samt ved at følge etableringen af nye mindre virksomheder m.v.

En anden mulighed for at tilpasse produktionen til arbejdskraften vil i øvrigt være, at virksomhederne er opmærksomme på og udnytter mulighederne for at placere sig dér, hvor arbejdskraften findes.

2. Brugerbetaling må medfinansiere en større AMU-kapacitet

Uddannelser, der er et led i arbejdsmarkedspolitikken, er et fælles ansvar for det offentlige og virksomhederne. Samfundet er interesseret i en generel højnelse og ajourføring af arbejdsstyrkens kvalifikationer, og virksomhederne er naturligvis interesserede i kvalifikationer, der modsvarer de særlige behov, som den enkelte virksomhed har. Finansieringen af uddannelserne må derfor være en fællesopgave.

I dag er der ventelister på mange kurser. De, der har et job eller har tilsagn om at få et job efter kursus, kommer forrest i køen, men alligevel kan der være flere måneders ventetid på efterspurgte kurser. Denne situation er uacceptabel, når »flaskehalse« måske kunne være klaret ved en større AMU-kapacitet.

Sammenholdes de uopfyldte uddannelsesbehov og de knappe offentlige midler, må virksomhederne nødvendigvis bidrage med økonomi og andre ressourcer til de uddannelser, der er særligt målrettede til deres behov. Vi kommer derfor ikke uden om en brugerbetaling. Brugerbetaling er i øvrigt også et

***) Arbejdsformidlingen